

Ing. Ladislav Janouch

Ing. Ladislav Janouch se narodil 24.5. 1920. Dětství prožil ve Střezimíří, tehdy Stupčicích, v rodině železničního zřízence. V blízkém Červeném Újezdu absolvoval obecnou školu. Po ní nastoupil roku 1931 na Státní reálné gymnázium v Táboře, které ukončil v atmosféře nejistoty z budoucnosti roku 1939 maturitní zkouškou.

Zde ho jako studenta 4. ročníku zastihla německá okupace Tábora. Už před ní, když vývoj v Německu nabral nesprávný směr, projevil své vlastenectví a účastnil se během 30. let branné přípravy. Účast v mobilizacích v letech 1937 a 1938 pro něj byla samozřejmostí.

Po maturitě obtížně hledal práci, nedařilo se. Tak začal v Praze v jazykových kurzech studovat němčinu a francouzštinu, což uplatnil i v penzi jako průvodce. Navíc vypukla 2. světová válka. Časem se mu podařilo získat na Křivoklátsku těžkou práci v lese. Prostřednictvím náhody se dostal k práci v knihovně hradu Křivoklát.

Díky známosti rodičů ho další zaměstnání přivedlo do Prahy, do vydavatelství Družstevní práce, kde se potkával s mnohými významnými lidmi z kulturního života. Před totálním nasazením do oblasti Rýna v Německu ho zachránila bývalá spolužačka. Nakonec z toho byla práce soustružníka kovů v pražských Českomoravských automobilových závodech. Zde konal sabotážní činnost vůči Německu, stejně jako s otcem na střezimířském nádraží.

V květnu 1945 se aktivně zúčastnil pražského povstání a nejednou šlo o život. Na barikádách ho zastihl příjezd osvoboditelů a konec 2.světové války.

Po válce dočasně pracoval v účtárně, ale to ho nenaplňovalo. Tíhnul k armádě, byl přijat na důstojnickou akademii k dělostřelectvu. Pak vystudoval vojenskou vysokou školu. Pokračoval postgraduálem v Leningradu, kde se potkával s maršálem Malinovským a Voronovem. Prošel několika útvary, např. Rakovník, až zakotvil na Vojenském okruhu v Táboře, kde byl až od odchodu do penze náčelníkem dělostřelectva a raketoletectva.